

Stichting Zeehondencrèche Pieterburen

Het opvangcentrum voor Zeehonden in het Groningse Pieterburen verzorgt Zeehonden afkomstig uit het Nederlandse, Duitse en Belgische kustgebied. Zieke Zeehonden, verdwaalde Zeehonden en 'huilers'.

Zeehonden die door Lenie 't Hart en haar medewerk(st)ers tijdelijk verzorgd worden tot zij gezond en wel weer kunnen worden toevertrouwd aan de zee. In totaal zijn gedurende de afgelopen jaar ongeveer 190 Zeehonden verzorgd en weer losgelaten.

Patiënt of huiler

De zieke Zeehonden zijn doorgaans het slachtoffer van 'milieuvreemde' stoffen die bekend staan onder de verzamelnaam PCB (Poly Chloor Bi-fenyl). De vervelende eigenschap van deze stoffen is, dat ze, omdat ze kunstmatig gemaakt zijn, vrijwel niet meer door de natuur afgebroken kunnen worden. Ze blijven dus in het milieu aanwezig en hopen zich via de voedselketen steeds meer op. De Zeehond in de Waddenzee staat aan het eind van de voedselketen. In het zeehondenlichaam hopen de PCB's zich op in de speklag en in organen als lever, hart en nieren. Een van de gevolgen hiervan is dat de algemene conditie van de zeehond slechter wordt. Allerlei ziekten dienen zich aan en huidinfecties genezen nauwelijks.

Het Nederlandse deel van de Waddenzee is het meest vervuild en in Pieterburen worden deze zieke Zeehonden verzorgd. Samen met de 'huilers', de jonge Zeehonden die hun moeder zijn kwijtgeraakt.

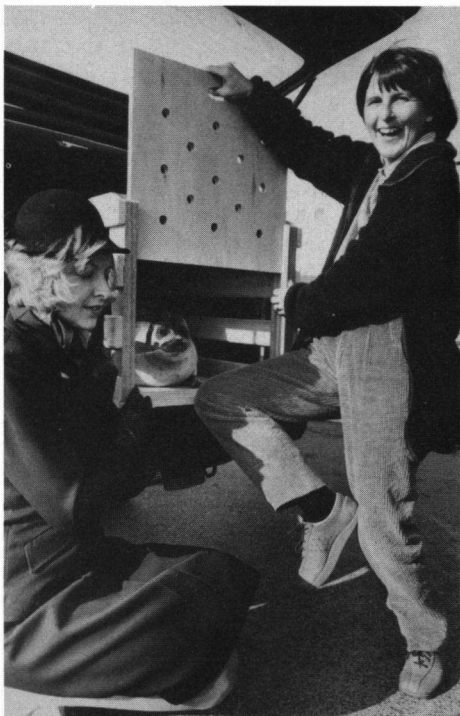
Een zomerstorm kan moeder en kind uit elkaar drijven. Dat kan ook gebeuren door schepen of door angst voor menselijke belangstelling. De jongen huilen als kinderen omdat ze honger hebben. Huilers moeten nog helemaal leren eten en kunnen pas in het najaar weer in de Waddenzee worden teruggezet. Goed doorvoed en met een dikke speklag.

Opvang nodig

Terwijl de strijd voor een schone Waddenzee doorgaat, is de opvang van zieke Zeehonden en jongen erg belangrijk om de teruglopende populatie in de Waddenzee in stand te houden.

De opvang is erg kostbaar.

Voor de meeste Zeehonden duurt de revalidatie aan de vaste wal ongeveer een half jaar. En een Zeehond kost niet alleen vis. De Zee-

Stewardess Sigurlaug Andrésdóttir (links) en Lenie 't Hart van de zeehondencreche te Pieterburen met de uitzonderlijke passagier naar IJsland. Schiphol, 22 november 1982.

honden moeten naar het opvangcentrum getransporteerd worden, hebben medicijnen nodig én moeten als alles goed gaat óók weer naar het Wad worden teruggebracht. Mocht u aan de opvang van deze Zeehonden willen meehelpen, dan kunt u dit bijvoorbeeld doen door donateur te worden van de Stichting Zeehondencrèche Pieterburen.

Het adres is: Hoofdstraat 94a, 9968 AG Pieterburen. 05952-285. Het donateursschap bedraagt f 25,00 per jaar, dat gestort kan worden op giro 3 796 450 ten name van het Steunfonds Zeehonden, Pieterburen.